

На стари гърди и млади . . .
 Но туй ще братя да видятъ,
 И кога, майко, пораснатъ
 Като брата си ще станатъ —
 Силно да любятъ и мразятъ.
 Ако ли, мале, майно ле,
 Живъ и здравъ стигна до село,
 Живъ и здравъ, съ байракъ въвъ ржка,
 Подъ байракъ лични юнаци,
 Напети, въ дрехи войнишки,
 Съ левове златни на чело,
 Съ игленки пушки на рамо
 И съ саби — змии на кръстътъ,
 О, тогазъ, майко юнашка!
 О либе мило, хубаво,
 Берете цвѣтя въ градина
 Кжсайте брѣшлянъ и здравецъ,
 Плетете вѣнци и китки
 Да кичимъ глави и пушки!
 И тогазъ, съ вѣнецъ и китка
 Ти, майко, ела при мене,
 Ела ме, майко, прегърни,
 И въ красно чело цѣлуни,
 Красно съ две думи заветни:
 Свобода и смъртъ юнашка.
 А азъ ще либе прегърна
 Съ кървава ржка презъ рамо,
 Да чуй то сърце, юнашко
 Какъ тупа сърце, играе.
 Плачътъ му да спра съ цѣлувка,
 Сълзи му съ уста да глътна . . . .
 Пъкъ тогазъ . . . майко, прощавай,
 Ти либе, не ме забравяй!
 Дружина трѣгва, отива,
 Пжтътъ е страшенъ, но славенъ:
 Азъ може младъ да загина,
 Но . . . стига ми тая награда
 Да каже нявга народътъ,
 Умрѣ сирмахътъ за правда,
 За правда и за свобода.